

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی صبا با حسین امیری دوماری، کارگردان «کوکتل مولوتف»:

کوکتل مولوتف تجربه شیرینی بود

به گمانم بخشی از آن در قصه‌مندی فیلم است چون سعی کردم به هر قیمتی مخاطب را نخواند و مراقب شوخی‌های فیلم بودم و سعی کردم قصه‌ای را روایت کنم که مخاطب آن را دنبال کند به همین دلیل مخاطب در طول قصه به کنش‌های کاراکترها و موقعیت‌های داستان می‌خندد و قهقهه سر می‌دهد، تلاش کردم فیلم تبدیل به یک کمدی آیتم به آیتم نشود و قصه نخ تسبیح محکمی داشته باشد که مخاطب آن را گم نکند.

چطور به بازیگران فیلم خاصه امین حیایی رسیدید؟

من دوست داشتم با بازیگرانی کار کنم که آنها نیز برای خلق کمدی متفاوت انگیزه لازم را داشته باشند و در واقع هم همین طور شد و انگیزه کار متفاوت در همه بازیگران «کوکتل مولوتف» وجود دارد حتی امین حیایی که سال‌ها در کمدی کار نکرده بود و با خواندن قصه و گفت و گو درباره آن قانع شد که بعد از سال‌ها دوباره کمدی کار کند. به همین دلیل سعی کردیم بازیگران بازی متفاوتی از خود در این فیلم ایفا کنند که فکر می‌کنم این اتفاق در فیلم افتاده باشد.

پژمان جمشیدی همزمان در فیلم دیگری نیز بازی می‌کند با توجه به این همزمانی چرا باز یگر دیگری را انتخاب نکردید؟

تایم ساخت فیلم‌ها با هم متفاوت بود یعنی به گونه‌ای نبود که پژمان جمشیدی همزمان در دو فیلم بازی کند ولی چیدمان اکران به گونه‌ای بود که زمان اکران فیلم‌ها در سینما همزمان شد ولی بازی پژمان جمشیدی در «کوکتل مولوتف» از بازی او در «دیناسور» متفاوت است.

اولویت شما در ساخت یک فیلم چیست؟

خیلی مواقع به حال آن لحظه من بستگی دارد یعنی زمانی حال من ساخت فیلم کمدی است و گاه درام ولی در کل، قصه‌مندی و کانسپت یک فیلم برایم خیلی اهمیت دارد که چه موضوعی را مطرح می‌کند؛ اگر کمدی است علاوه بر مضمون، مخاطب را بخنداند و اگر درام است علاوه بر سرگمی و تأثیرگذاری بتواند مضمون مورد نظر را نیز به مخاطب منتقل کند. به عبارتی هم قصه برایم اهمیت دارد هم مضمون و اگر هر دو مورد تأییدم باشد، ژانر برایم اهمیتی نخواهد داشت و حتماً آن فیلم را خواهم ساخت.

فیلم بعدی تان در کدام ژانر خواهد بود؟

چون کارگردانی ژانر کمدی برای من تجربه شیرینی بود و پشت صحنه بیش از آنکه فکر می‌کردم برایم جذاب بود به همین دلیل ژانر اجتماعی و کمدی را ادامه خواهم داد ولی ترتیب آن را هنوز نمی‌دانم ولی مطمئناً دوباره فیلم کمدی خواهم ساخت.

درباره شکل‌گیری ایده فیلم و فرایند نگارش و تولید آن صحبت کنید؟

یک روز محمد کمالی پور تهیه‌کننده و احمد رفیع‌زاده نویسنده «کوکتل مولوتف» از من دعوت به کار کردند و آنچه شما در فیلم می‌بینید بخشی از طرح ۱۵ صفحه‌ای بود که من در ابتدا آن را خواندم، شرط من برای پذیرش کارگردانی این بود که این قسمت بدنه اصلی فیلم را تشکیل دهد که پس از توافق، با مشورت هم طرح‌های مختلف و بازنویسی‌های مکرری انجام گرفت تا در نهایت آن چیزی شد که در «کوکتل مولوتف» شاهد آن هستیم.

آیا تولید فیلم «کوکتل مولوتف» از نظر کارگردانی برای شما چالش‌هایی داشت؟

بزرگترین چالش‌های «کوکتل مولوتف»، کمدی بودن فیلم بود چون تاکنون تجربه تولید فیلم کمدی نداشتم؛ دومین چالش ساخت فیلم در دهه ۵۰ به عنوان بستر فیلم بود چون من دهه هفتادی هستم و در این دهه زیست نکرده بودم و برای آشنایی با آن دوره مجبور شدم فیلم‌های بسیاری از آن زمان تماشا کنم. چالش بعدی که برای خودم ایجاد کردم محدودیت استفاده در لنزها بود که در فیلم از لنز بالای ۲۴ استفاده نکردم بلکه تمام فیلم با لنزهای واید فیلمبرداری شده است که استفاده از این در فیلم‌های تاریخی چالش خیلی بزرگ و پرهزینه‌ای است به همین دلیل چیدمان صحنه‌ها زمان‌بر و نیازمند دقت و وسواس بیشتری بود چون دوست نداشتم کمدی‌ای که می‌سازم شبیه سایر کمدی‌ها باشد بلکه می‌خواستم چیزهایی از خودم در فیلم باشد و دارای سطح و لولی باشد که مشخصاً نشان‌دهنده شیطنتهای کارگردانی‌ام باشد.

امضای حسین دوماری در «کوکتل مولوتف» به عنوان کارگردان چه بود؟

مهدیه مالکی

گفت و گو

اکران فیلم کمدی «کوکتل مولوتف» به عنوان اولین اکران‌های سال ۱۴۰۴ در سینماهای کشور بهانه‌ای شد تا با حسین امیری دوماری، کارگردان و نویسنده این فیلم سینمایی به گفت‌وگو بنشینیم. او پیش از این برای فیلم‌های جان‌دار، نسبت خونی، شسانی پروانه و یادگار جنوب، چهار بار نامزد سیمرغ بلورین شده است.

علت انتخاب دهه ۵۰ به عنوان بستر روایت فیلم چه بود؟

هر قصه‌ای برای پرداخت یک اقتضائاتی دارد و اقتضائات این داستان مربوط به دهه ۵۰ است؛ به عبارتی قصه مربوط به برهه‌ای از دهه ۵۰ است که اگر این برهه را حذف کنیم اصلاً داستانی شکل نخواهد گرفت.

چه عاملی موجب ساخت کمدی «کوکتل مولوتف» بعد از فیلم سینمایی «یادگار جنوب» شد؟

من قبل تر انگیزه ساخت فیلم کمدی داشتم حتی زمانی که فیلم کوتاه می‌ساختم، چند فیلمنامه کمدی برای فیلم کوتاه نوشته بودم که دوستان آنها را ساختند، من دوست دارم شیطنتهایی در فرم فیلم اتفاق بیفتد بنابراین سعی می‌کنم فیلم‌هایم با هم تفاوت داشته باشد و از فیلم‌های قبلی‌ام فاصله می‌گیرم. از این رو جنس سینمای فیلم «جاندار» با «یادگار جنوب» خیلی متفاوت است و این تفاوت در مقایسه با «یادگار جنوب» و «کوکتل مولوتف» نیز وجود دارد چون ژانر فیلم‌ها تغییر می‌کند.

کارگردانی شما در «کوکتل مولوتف» چه تفاوتی با «یادگار جنوب» و سایر فیلم‌هایتان داشته است؟

کارگردانی فیلم کمدی با درام خیلی متفاوت است چون موقعیت‌ها فرق می‌کند ضمن اینکه شیطنتهایی که در فرم فیلم «کوکتل مولوتف» انجام داده‌ام بیشتر از فیلم‌های قبلی‌ام است. برای مثال در این فیلم با همکاری و همفکری مدیر فیلمبرداری آقای میلاد پرتوی به دوربین «کوکتل مولوتف» یک هویت مستقل داده‌ام و سعی کردم دوربین یک شخصیت مستقل داشته باشد به طوری که فیلم یک دوربین فضول دارد که خودش راهکار پیشنهاد داده و ماجراجویی می‌کند.

